

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговинеpr.br. 359/22 03.2(M)
BOSNA I HERCEGOVINA
POSREDOVANJE U ŽALBAMABroj: S1 3U 042674 22 U
Sarajevo, 30.01.2024. godine02.02. '24
US-03 13-1 85 22

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranka Brenjo, kao predsjednika vijeća, Amira Kapetanovića i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Enisa Imamović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja VODOSKOK d.o.o. Tomislavgrad, Novi kolodvor b.b. Tomislavgrad, koga zastupa Jerko Čilić, advokat iz Ljubuškog, ulica Hrvatskih branitelja broj 33, protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-359-9/22 od 17.03.2022. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH-filijala Mostar, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana 30.01.2024. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija .

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem u stavu 1. uvažena je žalba tužitelja i poništena je Odluka o poništenju odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača i izboru najpovoljnijeg ponuđača u postupku javne nabave PE (polietilenskih) cijevi za vodu broj: 327/22 Od 17.01.2022. godine, te je predmet vraćen ugovornom organu na ponovni postupak

Stavom 2. usvojen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova sastava žalbe izjavljene po pun./advokatu Jerku Čiliću iz Ljubuškog u iznosu od 280,80 KM, koje je ugovorni organ dužan nadoknaditi tužitelju u roku od 15 dana od prijema ovog rješenja, dok se preostali dio zahtjeva odbijen kao neosnovan.

Stavom 3. odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova sastava izjašnjenja na odgovor na žalbu u iznosu 1.024,00 KM + PDV-a, kao neosnovan.

Stavom 4. odlučeno je da o povratu uplaćene naknade za pokretanje žalbenog postupka, tuženi će donijeti posebno rješenje.

Protiv osporenog rješenja u dijelu koji se odnosi na troškove postupka stava 2 i 3. osporene odluke, tužitelj je blagovremeno pokrenuo upravni spor zbog povrede pravila postupka. Tužitelj navodi da je tužitelj predmetnom žalbom zahtijevao naknadu troškova za sastav žalbe po punomoćniku Jerku Čiliću, advokatu iz Ljubuškog u iznosu od 1.022,00 KM + PDV i za izjašnjenje na odgovor na žalbu u iznosu od 1.024,00 KM + PDV, a tuženi odbija zahtjev kao neosnovan, pozivajući se pogrešno na član 18. stav 2. i član 33. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad

advokata u F BiH, koji propisuje nagradu za podneske kojima se pokreće upravni postupak u neprocjenjivim predmetima u iznosu 240,00 KM. Spornim rješenjem usvaja se i zahtjev tužitelja za naknadu troškova za sastav žalbe po advokatu u iznosu od 240, 00 KM uvećano za PDV 17% u iznosu od 40,80 KM, što ukupno iznosi 280,80 KM, pozivajući se na stav Suda BiH iznesen u Presudi broj S1 3 U 023495 16 U od 16.03.2018. godine, a potvrđenim u Presudi apelacijskog upravnog vijeća Suda BiH broj S1 3 U 023495 18 Uvp. Stoga tužitelj ukazuje da se ne radi o neprocjenjivom predmetu, obzirom da je vrijednost predmetne javne nabavke u iznosu od 180.000,00 KM bez PDV-a. Slijedom navedenog, tužitelj predlaže da Sud osporeni konačni upravni akt poništi u pobijanom dijelu stava 2 i 3. izreke osporenog rješenja koji je vezan za troškove postupka. Također tužitelj tužbom potražuje i troškove upravnog spora na ime sastava tužbe po punomoćniku iz reda advokata, u iznosu od 240,00 KM uvećano za PDV-e, te taksu na tužbu po odluci suda.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Iz obrazloženja osporenog rješenja proizilazi da u odnosu na stav dva (2) i tri (3) tuženi je ocijenio da konkretnom slučaju, valjalo primijeniti član 18. stav 2. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik FBiH“ broj 22/04 i 24/04) koji propisuje nagradu za podneske kojima se pokreće upravni postupak u neprocjenjivim predmetima što u konkretnom slučaju iznosi 280,80 KM, a sve ovo u skladu sa stavom zauzetim u presudi suda BiH broj: S 1 3 U 023495 16 Uvp. U pogledu izjašnjenja na odgovor na žalbu, tuženi nalazi da ti troškovi tužitelja nisu bili nužni niti opravdani shodno članu 105. stav 2 Zakona o upravnom postupku jer je isti sustinski identičan sadržaju žalbe na osporenu odluku.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, osporeno rješenje u stavu dva (2) i tri (3) doneseno je pravilnom primjenom materijalnog propisa, nakon prethodno pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica.

U skladu sa odredbama člana 105. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 29/02 do 53/16) propisano da kada u postupku učestvuju dvije ili više stranaka sa suprotnim interesima, stranka koja je izazvala postupak, a na čiju je štetu postupak okončan, dužna je protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove koji su toj stranci nastali učestvovanjem u postupku, dok je stavom 3. istog člana propisano da troškovi pravnog zastupanja nadoknađuju se samo u slučajevima kada je takvo zastupanje bilo neophodno i opravdano.

S tim u vezi ovo vijeće nalazi da je pravilan zaključak tuženog organa da je presudom ovog suda broj: S 1 3 U 023495 18 Uvp od 27.09.2018.godine, odlučeno u pogledu iznosa dodijeljenih troškova u upravnom postupku. U toj presudi apelaciono upravno vijeće je navelo da je u skladu sa brojem 3. Advokatske tarife RS, kojim su uređeni postupci u neprocjenjivim predmetima, određeno da za sastavljanje podnesaka i zastupanje na ročištu u upravnom postupku advokatu pripada nagrada od 150 bodova, koji bodovi se uvećaju za 50% kada je u pitanju sastavljanje pravnog lijeka, dok je članom 14. iste tarife, propisano da vrijednost

boda iznosi 2,00 KM. Navedenom odlukom apelacionog vijeća je potvrđena presuda koju je prvobitno donijelo upravno vijeće, dana 16.03.2018.godine. U istoj odluci je navedeno i da je u konkretnom slučaju riječ o neprocjenjivom predmetu bez obzira što je poznata vrijednost javne nabavke. Kako se radi o punomoćniku koji ima sjedište na teritoriji Federacije BiH, to je tuženi kao osnovicu za obračun primijenio odredbu člana 18. stav 2. i 33. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik FBiH“ broj: 22/04 i 24/04).

Nije osnovan ni prigovor da obzirom da je vrijednost javne nabavke u predmetnom postupku 180.000,00 KM se radi o procjenjivoj vrijednosti spora. Ovo iz razloga što isto ne predstavlja vrijednost spora, već procijenjenu vrijednost nabave, što nije isto.

Kako je na strani 13 (trinaest) pobijanog rješenja tuženi detaljno obrazložio kako je došao do navedenog iznosa troškova odnosno da je odluku donio uvažavajući upute iz navedene presude, u skladu sa članom 18. stav 2. i 33. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik FBiH“ broj: 22/04 i 24/04), to znači da rješenje sadrži sve što je propisano u odredbi člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH, odnosno kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.

U pogledu izjašnjenja tužitelja na odgovor na žalbu, tuženi je detaljno naveo razloge zašto takvi troškovi nisu bili nužni i opravdani i koje kao takve prihvata i ovo vijeće, s tim da tužitelj uopšte tužbom te razloge nije ni osporavao.

Konačno, u skladu sa članom 61. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 do 74/10), kako je tužba tužitelja odbijena kao neosnovana to mu ne pripadaju ni potraživani troškovi upravnog spora. Slijedom navedenog, primjenom odredbe člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, sud je donio odluku kao u dispozitivu odluke.

ZAPISNIČAR

Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA

SUDIJA

Jadranka Brenjo

